

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Εκδιδόμενη κατὰ Παρασκευήν.)

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ Δραχμ. 1, 10.
Προπληρωτέα καθ' εξαμημίαν.

Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,

Δι τριῶν ὁ σίλος λεπτά 25.
Εβδομημέρας καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπὴν.

Ἡ σταφίς ἐν Γαλλίᾳ.

Ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Μαΐου καθ' ἣν ἡ ἐν Γαλλίᾳ εἰσαγόμενη σταφίς ὑπεβλήθη εἰς φορολογίαν, τὸ ζήτημα τοῦτο διαρκῶς ἐπιπέταται τὴν προσοχὴν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κοινού, μετ' εὐλόγου δὲ ἀνησυχίας προσβλέπουσι πάντες εἰς τὸ μέλλον τοῦ πολυτιμωτέρου τούτου προϊόντος τῆς ἡμετέρας χώρας, καὶ εὐλόγως, διότι διὰ τῆς ἐπιβληθείσης φορολογίας κλείεται αὐτῇ σημαντικὸς πηρὸς καταναλώσεως. Ὁ ἐνταῦθα Ἐμπορικὸς Σύλλογος ἄ Ερμῆς, μετὰ λελογισμένης προνοίας παρεκολουθῶν ἀεπότε τὴν ἐμπορικὴν κίνησιν καὶ ἀνῆπτυσιν τοῦ τόπου, δὲν ἐδύνάτο νὰ παρῆ τὸ ἀντικείμενόν τούτου, οὐδὲ νὰ μὴ κατανοήσῃ ἀμέσως ἐξ ἀρχῆς τὰς συνεπείας τοῦ ἐν Γαλλίᾳ φορολογικοῦ ἐκείνου μέτρου, ὅπερ δεῖν καὶ ἠνεγκε τραυμά εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γεωργίαν καὶ ἐμπορίαν. Καὶ πρὸ ὅθεν τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ νέου Γαλλικοῦ δασμολογίου, δι' οὗ ὑπεβλήθη δασμὸς εἰς τὴν ἡμετέραν σταφίδα, ὁ Ἐμπορικὸς Σύλλογος, δι' ὅσων διεθετε μέσων, ἅτινα ἐγκλίμως ἐγνωρίσαμεν τῷ κοινῷ, ἐκτίθητο ὅπως ἀποτρέψῃ ἀπὸ τοῦ προδόντος μας τούτου τὸ ἀπειλούμενον μειονέκτημα, πλὴν δυστυχῶς αὐτὸς προσπαθεῖ αὐτὸ ἀπέβησαν εἰς μάτην καὶ αἱ ἑλληνικαὶ σταφίδες ἐπέστησαν, εἰσαγόμεναι ἐν Γαλλίᾳ, διὰ τοῦ νέου δασμολογίου εἰς ἴσῃνα θέσιν τοῦ ἴδιου προϊόντος τῶν ἄλλων χωρῶν. Πλὴν καὶ μετὰ τοῦτο τὸ Σωματεῖόν ἐμελέτησε τὸ ζήτημα ἐν ἐπαλληλαῖς συνεδριάσεσιν αὐτοῦ καὶ ἐξήτασεν αὐτὸ ὑπ' ὀλας τὰς ἐπιπτώσεις, ἐν τῇ τελευταίᾳ δ' αὐτοῦ συνεδρίασιν τῆς παρελθούσης Πέμπτης ἐνετέλετο τῷ Προεδρῶ ὅπως δι' ὑπομνήματος καταδείξῃ τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει τὴν καθολικὴν βλάβην ἣν μέλλει ν' ἀσκήσῃ ἐπὶ τῶν συμφερόντων τῆς Ἑλλάδος τὸ Γαλλικὸν φορολογικὸν μέτρον καὶ συστήσῃ αὐτῇ θερμῶς τὸ μόνον μέσον δι' οὗ δύναται ν' ἀποτραπῇ αὕτη τοῦ τάπου. Τὸ μέσον τοῦτο ἐστὶν ἡ συνομολογητικὴ ἐμπορικὴ συμβάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας, δι' ἧς νὰ ἐπιτευχθῶσιν τὰ πλεονεκτήματα τῆς ἀτελείας ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας σταφίδος, ἀντὶ ἄλλων εὐλόγων παροχῶν εἰς τὰ παρ' ἡμῖν εἰσαγόμενα Γαλλικὰ προϊόντα. Μεθ' ὅσα ὁ κ. πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ Σύλλογου ἐκτίθησιν περὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἐν τῷ κατωθί δημοσιευμένῳ πρὸς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ὑπομνήματι, οὐδὲν ὑπολείπεται ἡμῖν νὰ προσθέσωμεν ὅπως καταδείξωμεν τὴν σπουδαιότητα τοῦ ἀντικειμένου. Ἐκφράζομεν μόνον τὴν εὐχὴν ὅπως ἡ Κυβέρνησις ἐκτιμήσῃ κατ' ἀξίαν τὰς παραστάσεις τοῦ Σωματείου καὶ οὐδὲν παραλείψῃ πρὸς ἀποτροπὴν τοῦ ἐπικειμένου ἐπὶ μεγάλης μερίδος τοῦ τάπου δευτοῦ.

Ἐν Πάτραις τὴν 11 Ἰουνίου 1881.

Ὁ Ἐμπορικὸς Σύλλογος Πατρῶν «ΕΡΜΗΣ»
Πρὸς τὸ Σεβαστόν Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
εἰς Ἀθήνας.

Ἡ κατὰ τὰ τελευταῖα ταῦτα ἐστὶ ἀνῆπτυσιν τῆς σταφιδοπαραγωγῆς ἐν Ἑλλάδι εἰς βαθμὴν ὑπερβαίνοντα κατὰ πολὺ τὰς ἀνάγκας τῆς καταναλώσεως περιήγαγε τὸ πολυτιμωτέρον τούτου προϊόν τῆς ἡμετέρας χώρας εἰς θέσιν ἀφιόβουλον καὶ πολλοὺς ἐπέβαλε φόβους περὶ τοῦ μέλλοντος αὐτοῦ εἰς τοὺς παραγωγούς καὶ ἐμπορευομένους. Πρὸ τοῦ 1878 ἀκόμη ἡ ἐτήσια σταφιδοπαραγωγὴ παρ' ἡμῖν ἀνήλθεν εἰς τὸ πρῶτον τῶν 200 ἑκατομμυρίων ἐνετικῶν λιτρῶν, ἐνῶ ἤτο βεβαιωμένον ὅτι ἡ καταναλώσις, ἐν ταῖς χώραις ἐν αἷς εἰσῆγτο ἡ σταφίς δὲν ἤδύνατο νὰ ἐξαντλήσῃ ποσὴν ἴσην ὑπεροχῶν. Τὸ καθ' ἕκαστον ἔτος ἐναπομένον περίσσευμα συνετέλει εἰς τὴν ἀζητησίαν τοῦ εἶδους καὶ εἰς τὴν ἐκπτώσιν τῶν τιμῶν εἰς βαθμὴν οὐδαμῶς ἱκανοποιούνη πλὴν τοῦ παραγωγούς καὶ τὸ ἐμπόριον ἐκ τῆς τοιαύτης δὲ ἀμυγάνου θέσεως τοῦ προϊόντος ἡμῶν τούτου, ἐξ οὗ ἤρτηται κατὰ μέγα μέρος ἡ οἰκονομικὴ εὐπραγία τοῦ τόπου, ἀνοπολόγηστα προέκυψαν δευτὰ καταθλίψαντα τὴν κτηματικὴν τάξιν καὶ τὸ ἐμπόριον ὅσα μέραι δὲ ἡ θέσις τοῦ εἶδους τούτου ἐδεινούτο πλείωτον διότι ἡ παρ' ἡμῖν ἐπέκτασις τῶν σταφιδοφυτειῶν ἔδωκε κατ' ἀντίστροπον λόγον πρὸς τὴν καταναλώσιν καὶ ἡ ἀποθάρρυνσις κατέλαθεν ὅλων τὰ πνεύματα.

Ἐκ τῆς ἀπελπιστικῆς ταύτης θέσεως ἐξήγαγε τὸ ἡμέτερον προϊόν, κατὰ τὰ τελευταῖα ταῦτα ἔτη, ἡ Γαλλικὴ βιομηχανία, ἥτις νέου βαναύσου αὐτῷ πόρου καταναλώσεως ἐν τόποις ἐν αἷς πρῶτον διετέλει σχεδὸν ἀγνωστον, ἡ ἀφρῦν ἐπαίσθητως ἐξ αὐτοῦ τὰς πρώτας γνωστοὺς ἀγοράς. Ἡ χρησιμοποίησις τῆς ἡμετέρας σταφίδος εἰς ἀπόστασιν πνευμάτων καὶ κατασκευῆν εἰων δοκιμασθεῖται ἐν Γαλλίᾳ ὑπὸ πεφωτισμένης βιομηχανίας, μετὰ τὴν καταστροφὴν τῶν ἀμπελώνων τῆς χώρας ἐκείνης, ἐδείχθη ἐπιτυχῆς, νέος δὲ οὕτω καὶ σπουδαῖος πόρος καταναλώσεως ἠυχῆθη εἰς τὸ ἡμέτερον προϊόν. Ἡ καθ' ἕκαστον ἔτος αὐχρῶσα ἐν Γαλλίᾳ πρὸς τὸν σκοπὸν τούτου εἰσαγωγὴ τῆς σταφίδος ἐξῆσφάλισε καὶ ἀνῶρθε τὴν θέσιν αὐτῆς καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις ἀγοραῖς καὶ ἐσκέδασεν ἐν μέρει τοὺς εὐλόγους φόβους τοῦς ἐμπορευθέντας ἐκ τῆς τελευταίας αὐτῆς σάσεως, ἥτις τῇ ἀληθείᾳ ἀπέβαινε ἀπελπιστικὴ, καὶ ἠέπειαι τελείαν καταστροφὴν εἰς τὴν μεγάλην παρ' ἡμῖν τάξιν τῶν σταφιδοκτημόνων, καὶ σοβαρὰν οἰκονομικὴν κρίσιν ἐν τῇ χώρᾳ.

Δυστυχῶς ἐπ' ἐσχάτων καὶ ὁ σωτήριος οὗτος πόρος κινδυνεύει ν' ἀποκλεισθῇ εἰς τὸ ἡμέτερον προϊόν καὶ συνεπῶς νὰ περιέλθῃ αὐτὸ εἰς τὴν προτέραν ἀμύχανον θέσιν. Ἡ Δημοκρατικὴ Κυβέρνησις, ὡς γνωστόν, ἀναθεώρησασα κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο τὸ Γαλλικὸν δασμολόγιον, ἐπέβαλε τὴν ἡμετέραν σταφίδα ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Μαΐου εἰς φόρον εἰσαγωγῆς ἐξ φράγμων κατὰ χιλιόγραμμον, ὅστις ἰσοδυναμεῖ πρὸς δραχ. 30 κατὰ χιλιάδα ἐνετικῶν λιτρῶν καὶ ὅστις ἀρκεῖ ν' ἀποκλείσῃ σχεδὸν ἐντελῶς αὐτὴν ἐκ τῶν γαλλικῶν ἀγορῶν καὶ τῶν ἐργοστασίων τῆς Γαλλικῆς βιομηχανίας.

Ἄν ὁ φόρος οὗτος ἐπιβάλλετο ἐν γένει εἰς τὰς σταφίδας παντός τόπου, ἴσως δὲν ἤθελεν εἰσθῆ ἀφόρητος, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν ἄλλὰ δυστυχῶς δι' ἡμᾶς, τὰ μὲν ἄλλα κράτη οἷον ἡ Ἰσπανία, ἡ

Τουρκία ἡ Ἰταλία ἔχοντα πρὸς τὴν Γαλλίαν ἐκ παλαιῶν ἐμπορικῶν συνθηκῶν εἰσάγουσι τὸ αὐτῶν προϊόν, μέχρι τοῦ προσεχοῦς Νοεμβρίου ἐπόταν ὁ ἀνανεωθῶσιν καὶ αὐθις αἱ συνθήκαι ἐκείναι, ἐλευθεροῦν παντὸς δασμοῦ, ἐνῶ τὴ ἡμέτερον, διὰ τὴν ἐλλείψιν πάσης ἐμπορικῆς συνθήκαι, τῇ Ἑλλάδι πρὸς τὴν Γαλλίαν εἰσαγόμενον ὑποβάλλεται εἰς τὸν ἀνωτέρω φόρον καὶ συνεπῶς μὴ δύναμενον νὰ συναγωνισθῇ τελειοφῶς ὑπὸ τῷ μειονέκτημα τούτου πρὸς τὰ τῶν ἄλλων χωρῶν, ἐκδιώκεται τῶν γαλλικῶν λιμενων.

Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ καταδείξωμεν ἡμῖς πρὸς τὸ Σ. Ὑπουργικὸν Συμβούλιον τὰς ἐκ τοῦ ἀποκλεισμοῦ τούτου ὀλεθρίας συνεπείας. Ἄνευ ταῦ ἐν Γαλλίᾳ πόρου τῆς καταναλώσεως τῆς ἡμετέρας σταφίδος, ἡ παραγωγὴ αὐτῆς ὑπερβαίνει κατὰ πολὺ τὴν ἐν ταῖς ἄλλαις ἀγοραῖς ζήτησιν, ἀρῶνται δ' ἀποτέλεσμα τούτου ἔσται ἡ ἀζητησία τοῦ εἶδους, ἡ ἐκπτώσις τῶν τιμῶν εἰς βαθμὴν μὴ ἱκανοποιούνη τοῦ παραγωγούς, ἡ πενία μετὰ τὴν μερίδος τῆς ἡμετέρας κοινωνίας καὶ ἡ οἰκονομικὴ διατάραξις τῆς χώρας.

Ἡ κοινοτέρα ὅθεν πρόνοια ἐπιβάλλει τῇ Ἑλλάδι τὴν μεγίστην νὰ καταβάλῃ μερίναν εἰς ἀποτροπὴν ἀπὸ τῆς χώρας τῶν ὀλεθρίων τούτων συνεπῶν, ὡς γνωστόν, ἡ Γαλλικὴ κυβέρνησις ἐπιφυλάσσει καὶ μετὰ τὴν ἐπιψηφίσιν τοῦ νέου δασμολογίου ν' ἀρῶνται διαπραγματεύσεσιν πρὸς τὰς ἄλλας ἐπικρατείας περὶ συνομολογητικῶν νέων ἐμπορικῶν συνθηκῶν, αἵτινες δι' ἀμοιβαίων παραχωρήσεων καὶ ἀτελειῶν θὰ τροποποιήσωσι τοὺς ὀρισμούς τοῦ νέου δασμολογίου, δι' ἕκαστον κράτος ἴδιον καὶ ἀναλόγως τῶν ὠφελιμάτων καὶ πλεονεκτημάτων ἃ ἠθέλεν ἐπιτύχει ἡ Γαλλία ὑπὲρ τῶν ἐκτεῖρας προδόντων, παρὰ τῶν μετ' αὐτῆς συμβαλλομένων ἐπικρατειῶν. Μόνον ὅθεν αὕτη ἡ πρῆσβυσις, ἡ πρὸς τὴν Γαλλίαν διαπραγματεύσεσι συνομολογητικῶν ἀποφῆται δι' ἧς νὰ ἀπαλλαγθῇ ἡ ἡμετέρα σταφίς πρὸς τὸν φόρον, ἀντὶ εὐλόγων παροχῶν πρὸς τὴν Γαλλίαν, ὑπολείπεται τῇ Ἑλλάδι, ἵνα ἀποτρέψῃ ἀπὸ αὐτῆς δευτὰς συνεπείας.

Ἐν τοιαύτῃ στάσει τῶν πραγμάτων, δὲνταῦθα Ἐμπορικὸς Σύλλογος ἄ Ερμῆς, οὕτινος ἔχω τὴν τιμὴν νὰ προῖσταμαι, ὑπὸ εὐλόγων φόβων καταχόμενος καὶ μεθ' ὑψίστου ἐνδιαφέροντος παρεκολουθῶν τὴν ἐμπορικὴν κίνησιν τοῦ τόπου ἐπαγειλόμενος συνεζήτησε τὸ ζήτημα καὶ ἀνέθετό μοι τὴν ἐντολὴν νὰ διαβιβάσω τὰς ἀνωτέρω σκέψεις τοῦ πρὸς τὸ Σ. Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, εἰς τὸ ὅριον ἐν τούτοις δὲν κρίνω ἀνγκαῖον νὰ ὑπομνήσω τὴν σπουδαίαν θέσιν ἣν κατέχει τὸ προϊόν τῆς σταφίδος ἐν τῇ οἰκονομικῇ τοῦ κράτους, οὐδὲ τὸν στενὸν σύνδεσμον αὐτοῦ πρὸς ὅλους τοὺς κλάδους τῆς Ἑλληνικῆς δραστηριότητος καὶ φιλοπονίας, ἵνα ἐξεργῶ τὴν προσοχὴν καὶ τὴν μερίναν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ ἀντικειμένου τῶσφ σπουδαίου.

Ἐκπληρῶν ἐν τούτοις τὴν ἀνατεθεισάν μοι ἐντολὴν διαβιβάζω πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν τὴν ἐθεσμον εὐχὴν τοῦ Ἐμπορικοῦ Σύλλογου ὅπως αὕτη ἐπιλάβεται διαπραγματεύσεσιν ὁσὸν τάχιστα περὶ διομολογήσεως ἐμπορικῆς συν-

θής προς την Γαλλίαν, δι' ης να επιδιωχθῆ ἀτέλεια ὑπὲρ τῆς ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ ἐκείνῃ εἰσαγομένης Ἑλληνικῆς σταφίδος, ἀντὶ εὐλόγων καὶ ἴσων παροχῶν εἰς τὰ παρ' ἡμῖν εἰσαγόμενα γαλλικὰ προϊόντα, διότι ἀνευ τῆς ἀτελείας ταύτης ἡ τύχη τοῦ πολυτιμωτέρου προϊόντος μας καθίσταται προβληματική καὶ ἡ θέσις μεγάλως μερίδος τοῦ τόπου λαν κρίσιμος.

Καὶ εὐχῆς μὲν ἔργον ἦτον ἀν τὴν ἀτέλεια καθιερωτὴ ἐγκαίρως καὶ πρὸ τῆς ἐφατειῆς ἐσοδείας, ἵνα μὴ αἱ ἐκ τοῦ ἐπιβληθέντος δασμοῦ συνέπειαι καταστῶσιν ἀναπόρρευτοι ἀπὸ τοῦ νῦν, ἀλλ' ἀν τοῦτο δὲν εἶναι δυνατόν ἐπείγουσα καταδείκνυται ἡ ἀνάγκη ὅπως πρὸ τοῦ Νοεμβρίου ἢ συνολόγησις τῆς εὐκταίας πρὸς τὴν Γαλλίαν ἐμπορικῆς συνθήκης τελεσθῆ, τοῦλάχιστον διὰ τὸ μάλλον.

Ἐν τῇ πεποιθήσει ὅτι αἱ εὐλογοὶ αὗται παραστάσεις, καὶ εὐχαὶ τοῦ Ἑμπορικοῦ Συλλόγου Πατρῶν Ἀ' Ἑρμῆος θὰ ἐκτιμῶσιν ἀποχρώτως παρὰ τοῦ Σεβαστοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, διατελοῦν ἐν ἐλπίσι χρισταῖς περὶ τῶν λελογισμένων ἐνεργειῶν τοῦ ἐπὶ τοῦ προκειμένου καὶ τῶν ἀγαθῶν αὐτῶν ἀποτελεσμάτων.

Εὐπειθέστατος

Πρόεδρος τοῦ ἔμπορ. Συλλόγου Πατρῶν Ἀ' Ἑρμῆος

Α. ΣΤΑΜΟΣ.

ὁ Γραμματεὺς

Κ. Φιλόπουλος.

Μαθητικά.

Ἦς εἴχομεν προαναγγείλει αἱ δημοσίαι ἐξετάσεις τῶν μαθητῶν τοῦ ἐνταῦθα Γυμνασίου ἤρξαντο ἀπὸ τῆς παραλλοῦτης Κυριακῆς καὶ ἐξακολουθοῦσαν ἕως ἡμετέρας καθ' ἑκάστην. Ἀσυνήθως καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἦ πρὸς τὴν τελετὴν ταύτην ἀδιαφορία τῆς ἡμετέρας κοινωρίας ἐξεδηλώθη ἐν ὅλῃ αὐτῆς τῇ πληρότητι καὶ κατεδείχθη μιαν ἡρώδαν ἀκόμη ὅτι ἐλάχιστον ἔχομεν πάντες ἐνδιαφέρον πρὸς τὰ σπουδαιότερα τῶν ἀντικειμένων. Πλὴν τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς, τοῦ κ. Νομάρχου, ὀλίγων ἐκ τῶν γονέων καὶ ὀλιγίστων ἐκ τῶν παρ' ἡμῖν φιλομούσων, οὐδεὶς ἄλλος παρέστη κατὰ τὴν δημοσίαν δοκιμασίαν τῆς εἰς τὰ γράμματα ἐπιδόσεως τῆς ἡμετέρας νεότητος, ἰδιαιτέρως δὲ παρατηρήθη ἡ ἀπουσία πάσης δημοτικῆς ἀρχῆς, ἐν τελετῇ καθαρῶς λαϊκῇ. Ἐν μέσῳ τοσούτης παγερᾶς ἀδιαφορίας τὸ ἔργον τοῦ τύπου ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἴσως εἶναι περιττόν, διότι ὀλίγους θέλει εὔρει τοὺς ἐπιμένοντες νὰ γνωρίσωσι τὸν βαθμὸν καὶ τοὺς καρπούς τῆς παρ' ἡμῖν παιδείας οὐδὲν ἦττον δημοσιεύομεν κατωτέρω εὐχαρίστως τὸν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ἐξετάσεων παρὰ τοῦ Γυμνασιάρχου κ. Θ. Παπαλουκά ἐκφωνηθέντα λόγον, τὸ μὲν διότι, ὡς ὅλα τὰ πνευματικὰ ἔργα τοῦ εὐφραδοῦς Γυμνασιάρχου, καὶ ὁ λόγος αὗτος ἐστὶν ἀξιοσυστάτον ἔργον, τὸ δὲ διότι ἐνέχει ἀληθείας τινὰς ἃς πάντες πρέπει νὰ γνωρίσωμεν καὶ συμφέρονος νὰ μετεπίσωμεν δὲν ἐνδιατριβομεν εἰς τὴν ἀναγραφὴν τοῦ βαθμοῦ τῆς παρ' ἡμῖν παιδείας καὶ τῶν καρπῶν αὐτῆς, ὡς προέκυψαν ἐκ τῆς δημοσίας δοκιμασίας εἶναι πλέον θεβαιομένων ὅτι οἱ θέλοντες ἐκ τῶν νέων νὰ παιδεύωσι δύναται νὰ τύχωσιν ἐν τῷ ἡμέτερω Γυμνασίῳ διδασκαλίαν εὐμεθόδου καὶ ἀσφαλοῦς ἀνδρὸς συνήθως προπορευόντων ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τῇ τῶν γραμμάτων σταδιοδρομίᾳ οἱ ὑπέρται καὶ οἱ ἀπρωτέρου τῶν νέων, τοῦτο εἶναι μαρτύριον ὅτι αἱ διδάσκοντες ἀκριβῶς ἐξεπλήρωσαν τὸ ἑαυτῶν καθήκον, καὶ ὅτι ἐὰν ὁ εἰς καλλιέργειαν δοθῆς αὐτοῖς ἄγρος δὲν ἀποφέρῃ ἐν ὅλοις αὐτοῦ τοῖς μέρεσι καρπὸς εὐχόμενος, τοῦτο ἀποδοτέον εἰς ἄλλα αἰτία ἐγκείμενα δυστυχῶς ἐν τῇ οἰκογενείᾳ καὶ τῇ ἀνατροφῇ. Ἄλλως τε ὅπως κατήντησαν τὰ τὰ πράγματα τῆς ἡμετέρας πολιτείας καὶ κοινωρίας τὸ σπουδαιότερον σήμερον καὶ τὸ

μᾶλλον ἐπείγον δὲν εἶναι ἡ ἀποθησαύρισις ποικίλων γνώσεων, ἀλλ' ἡ διάπλασις τοῦ χαρακτῆρος κατὰ τοῦ ἥθους, καὶ πρὸς τοῦτο ἐλάχιστον δύναται ἡ διδασκαλία τῶν σχολείων μόνη, μὴ ἔχουσα δηλονότι ἄρωγόν τὴν οἰκογένειαν, τὴν πολιτείαν καὶ τὴν κοινωνικὴν χρησιμότητα. Πλὴν περὶ ὅλων τούτων πλεῖστον καὶ σοφώτερον ἐκθετεῖ ὁ κ. Γυμνασιάρχης ἐν τῷ λόγῳ αὐτοῦ, ὃν θερμῶς συνιστῶμεν εἰς τὴν προσοχὴν πάντων.

Ὁ κ. Παπαλουκάς εἶπεν:

Ἀξιότιμοι Κύριοι.

Ἐπάρχουσιν ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς πολιτείᾳ θεσμοί τινες, τῶν ὁποίων ἡ σκοπιμότης εἶναι τὰ μάλιστα εὐ λελογισμένη.

Τοιοῦτος σκοπιμώτατος θεσμὸς εἶναι καὶ αἱ κατ' ἔτος δημοσίαι ἐξετάσεις. Τινὲς ὑπολαμβάνουσιν ὅτι αἱ ἐξετάσεις αὗται εἶναι ἀγῶν ἐπιδείξεων ἀπλῶς καὶ ἐπιδείξεων οὐχὶ τοῦλάχιστον τῶν μαθητῶν, ἀλλ' αὐτῶν τῶν διδασκάντων καὶ ἰθὺνάντων καὶ διὰ τοῦτο οὐδ' ἂν φειδόμενοι τῶν κεκλημένων εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦτον, οὐδὲ τὸν σκοπὸν δι' ὃν ἐρχονται οἱ τοιοῦτοι λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν, φιλοτιμῶνται νὰ κατακλήσωσι τὰ ὄψα διὰ λόγων ἀπεράντων, καὶ λελαξευμένων μὲν μετὰ τὴν σμύλιν τῆς καλλιπειίας, ξένων ὅμως ὅλως πρὸς τὸν προκειμένον σκοπὸν.

Τὸ καθ' ἡμᾶς πόρρω ἀπέχοντες νὰ μιμηθῶμεν τοὺς τοιοῦτους, θεωροῦμεν ὅτι αἱ δημοσίαι ἐξετάσεις εἶναι ἀπ' ἐνὸς μὲν ὀφείλουσι, ὃν ὀφείλουσι νὰ δώσωμεν διδασκάντες καὶ διδασκόμενοι τῆς πολιτείας καὶ τῆς κοινωρίας ἢν ἐκπροσωποῦσι. αἱ πρὸς τοῦτο τεταγμέναι ἀρχαὶ ἀπ' ἐτέρου δὲ ἢ ἐπίδειξις τῆς νεότητος, ἀποδομένης εἰς τὰ καθ' ἡμᾶς Ὀλύμπια ταῦτα τοῦ πνεύματος καὶ δικαιουμένης νὰ βλέπῃ χάριν τοῦ ἑαυτῆς συμφέροντος καὶ τῆς φιλοτιμίας τῆς τὸ σπουδαιότερον τῶν μελημάτων τῆς πειθαρχίαν καὶ γενειομένην ὑπὸ τῆς πολιτείας καὶ κοινωρίας. Διὰ ταῦτα, ἀπ' οὐ εἰσαγγαχόμεν ὑμᾶς εἰς τὸν προκειμένον ἀγῶνα διὰ τῆς λογοδοσίας ἡμῶν καὶ βραχέων σχετικῶν πινῶν θεωρηθέντων ἀναγκαίως νὰ λεχθῶσι, θέλωμεν καλέσει ἐνώπιόν Σας τοὺς ἐφ' οἷς καὶ ἤλθετε ἐνταῦθα.

Ἐνεγράψαν ἐφέτος 308 ἐν ὅλῳ μαθηταί. Ἐκ τούτων ἀπεφοίτησαν, διαρκούντος τοῦ σχολικοῦ ἔτους 20—ἀπεκλείσθησαν δὲ τῶν ἐξετάσεων τοῦ Ἰουνίου 9 λόγῳ ἀπουσιῶν καὶ 5 ἐνεκα ἐξώρκος ἑγγραφῆς—Μένουσι λοιπὸν κερτημένοι τὸ δικαίωμα εἰς ἐξετάσιν μαθηταί 274.

Ἐνταῦθα παρατηροῦμεν ὅτι ἡ φοίτησις τῶν μαθητῶν ἐφέτος ὑπῆρξε τακτικώτερα ἐπὶ μεζάνος ἐκτάσεως ἢ πέρους διότι ἐν τῷ ἐφέτει ἀπεκλείσθησαν 9 μαθηταί, πέρους εἶχον ἀποκλεισθῆ—λόγῳ ἀτάκτου καὶ ἑλλειποῦς φοιτήσεως 40.

Φειδόμενος τοῦ χρόνου, δὲν καταναλισκω ἐνταῦθεν αὐτὸν εἰς κατάλειπτον τῶν διδασκάντων μαθημάτων, ἀλλὰ κατατίθεμαι ἀπλῶς τὸ ἐπίσημον τὸδε βιβλίον, ἐνθα ἕκαστος τῶν διδασκάντων ὑποχρεῖται ὑπὸ νεωτέρων διαταγῶν νὰ ἀναγράφῃ ἰδίᾳ χερὶ καὶ ἐνοπογράφως ὅ,τι ἐδίδαξεν ἐν ἐκάστη τάξει, καὶ ἀντίγραφον τούτου νὰ διαβιβάζηται πρὸς τὸ προϊστάμενον ὑπουργεῖον διὰ τῆς ἐκθέσεως τῶν ἐξετάσεων. Εἰς ἐμὲ λοιπὸν ἀπομένει νὰ ὁμολογήσω ἐνταῦθεν ὅτι τὸ κεκανονισμένον πρῶτον τῶν γνώσεων ἐδόθη τοῖς μαθηταῖς πλήρως καὶ κατὰ ποσὸν καὶ κατὰ ποῖον, ἔστιν ὅπου δὲ καὶ ἐπέκεινα τῶν κεκανονισμένων ὄριων.

Τὸ Γυμνάσιον ἐλειτούργησεν ἐφέτος διηρημένον εἰς 27 τάξεις, ὧν τέσσαρες ἐνταῦθα περιλαβοῦσιν 208 μαθητὰς καὶ δύο τμήματα τῶν δύο μικροτέρων τάξεων ἐξ 100 μαθητῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Πατρινοῦ. Τὴν διεύθυνσιν τῶν δύο τούτων τμημάτων εἶχομεν ἀνάθεσι τῷ πρεσβυτέρῳ τῶν συνιδέλφων, τῷ κ. Στ. Μυρτίλῳ, πρὸς ὃν ὁμολογοῦμεν χάριτας, διότι καὶ ἐκ τῶν ὑστέρων ἐδικαίωσεν, ἂν ἀνεκαθεν εἶχομεν πεποιθήσιν περὶ τῆς ἐξειδικίασιν αὐτοῦ δοκιμότητος περὶ τὸ διοικεῖν. Ἐνταῦθα δὲ ὀφείλω νὰ ὁμολογήσω ὡσαύτως χάριτας καὶ πρὸς ἅπαντα τὸν λοιπὸν σύλλογον τῶν κ. συνιδέλφων διὰ τὴν σύμπνοιαν καὶ ὁμοφροσύνην δι' ἣς

ὡς μέλη μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς οἰκογενείας, τοῦ μαθητικοῦ, διεξηγήσομεν ἄχρι πέρας τὴν ἐφατεινὴν δημοσίαν λειτουργίαν. Τὸν καθ' ἡμέτερον Σύλλογον ἐκτὸς ἡμῶν τῶν ἀρχαιοτέρων ἐνταῦθα, ἦτοι τοῦ κ. Μυρτίλου, κ. Μελισσινοῦ, Δαν. Παναγιωτοπούλου καὶ Τιμοθέου Σχέ, ἀπετέλεσαν ἐφέτος καὶ πέντε ἄλλα πρόσωπα, ὁ κ. Τόμπρας, ὁ κ. Ζαχαρόπουλος, ὁ κ. Ὀλύμπιος, ὁ κ. Ἀλεξανδρόπουλος, καὶ ὁ κ. Πανόπουλος. Ἐν τῷ προσωπικῷ τούτῳ, ὅπως κατὰ πρῶτην φοράν γνωρίζομεν ὑμῖν σήμερον, εὐρομεν οὐ μόνον ἐκπαιδευτὰς φέροντας τὸ κύρος τῆς ἑαυτῶν δοκιμότητος ἐκ προγενεστέρων μακρὰς κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἤτον πείρας, ἀλλὰ καὶ ἀνδρας σώφρονας καὶ λελογισμένους τηρήσαντας ἀπέναντι τοῦ μαθητικοῦ καὶ τῆς κοινωρίας τὴν προσήκουσαν τῇ ὑψηλῇ λειτουργίᾳ τῆς ἐθνικῆς παιδείας θέσιν.

Καὶ τοσαῦτα μὲν καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ὄψιν ταύτην τῆς λογοδοσίας ἡμῶν.

Ἦδη δὲ μεταβαίνομεν εἰς τὸ Μαθητικόν. Οἱ μαθηταὶ ἐν συνόλῳ, δηλ. καὶ ἐν ἀμφοτέροις τοῖς Παιδευτηρίοις, οὐδεμίαν σπουδαίαν δυσαρτίαν παρέχον εἰς τὸν σύλλογον, ἐκτὸς παιδικῶν τινῶν ἀτακτημάτων, συνήθων εἰς τὴν ἡλικίαν τῶν καὶ ἀναποφεύκτων εἰς πολυπληθῆ δημοσίαι παιδευτήρια. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐν τοῖς γράμμασιν ἐπίδοσιν αὐτῶν οὐδὲ κατὰ τοῦτο ἔχομεν λόγους δυσαρτείας. Τὸ μαθητικὸν ἀποτελεῖ ἄλλην κυψέλην μελισσιῶν, ὅπως ἐκείναι ἐκτὸς τῶν ἐργασιῶν ἔχουσι καὶ τοὺς κηφήνας τῶν, οὗτω καὶ τὸ μαθητικὸν ἔχει ἐν ἑαυτῷ τοὺς φιλοπόνοους καὶ ἐργατικούς μαθητὰς χωρὶς νὰ γρηθῆται καὶ τῶν κηφήνων του. Ἀλλὰ τὸ εὐάρεστον εἶναι ὅτι ὀλιγίστοι μεταξὺ τούτων μαθητῶν ἐνεδείξαντο κηφήνων διαθέσεις.

Τὰ γράμματα δὲν διοχετεύει εἰς τὴν θάλασσαν ἢ διδασκαλία ὅπως ἡ ἰατρικὴ εἰς τὸν στομάχον τὰ φάρμακα· διότι τὸν δυστροποῦντα εἰς τὴν ληψίν τῶν φαρμάκων ἐκθιάζουσιν ἐπὶ τέλους δι' ὀλίγον τῶν εὐκαταμένων ἀνεπιτηδύμων, ἀπειρητικῆς ὑγιᾶς αὐτοῦ τὸν μὴ βουλόμενον ὅμως ἡ δυστροποῦντα νὰ μάθῃ, μηδὲ ἀπ' ἑαυτοῦ γνόντα νὰ ἔλθῃ εἰς συναίσθησιν τῆς ὠφελείας του ἐκ τῆς διανοητικῆς ἀναπτύξεως του πῶς νὰ ἐξαγαγάσωμεν ἡμεῖς οἱ μὴ ἔχοντες ἄλλο μέσον εἰμὲ συμβουλάς, παραινέσεις, τιμωρίας ἀνεπαχθεῖς καὶ ἐπὶ τέλους τὴν μὴ προαγωγήν του; Καὶ πᾶσι μὲν τοῖς τρόποις τούτοις χρωμέθη ἐκάστοτε· οὐαί ὅμως ἡμῖν ὅσκις ἐφαρμόζομεν καὶ τὸ τελευταῖον, ἦτοι τὴν μὴ προαγωγήν τοῦ κηθέντος ἄωρου εἰς ταύτην. Γονεῖς, φίλοι πολιτικοί, συγγενεῖς, γνῶριμοι καὶ μὴ ἐξ ἐκατέρων τῶν φύλων τίθενται ἐν τῷ ἄμα εἰς ἐπιστράτευσιν, οὐδενὸς φειδόμενοι ὀπλοῦ πρὸς ἐκπόρθησιν εἴτε ἐνδεικτικῶν προβιβασίμου, εἴτε ἀπολυτηρίου.

Τὰ πτυχία, Κύριοι, ἦτοι τὰ ἐνδεικτικὰ τὰ ἀπολυτήρια καὶ αὐτὰ τὰ πανεπιστημιακὰ διπλώματα δὲν θεωροῦσι πλέον οὔτε οἱ γονεῖς, οὔτε οἱ μαθηταί, οὔτε οἱ ἄλλοι ἐνδιαφερόμενοι ὡς ἐνδεικνύοντα τὸ πραγματικὸν μέτρον καὶ τὸ ποῖον τῶν γνώσεων, ἃς κατέχει ὁ φέρον αὐτὰ, ἀλλ' ὡς τίτλους ἀπλοῦς, ὡς διαβατήρια τὰ ὁποῖα διαβιβάσουσι τὸν νέον ἀπὸ ταύτης τῆς εὐδαίμονος χώρας εἰς τὴν ἄλλην, καὶ ἀπὸ τῆς ἄλλης εἰς ἐκείνην καὶ ἀπὸ ἐκείνης εἰς τὸν πρακτικὸν βίον. Ὅσακις δὲ οἱ Σύλλογοι λάθωσι τὴν ἠρωϊκὴν ἀπόφασιν νὰ κρατήσωσι καὶ τινὰς, οὐς θεωροῦσι τὰ μάλιστα ἄωρους, διδάσκονται μετὰ λύπης ἐκ τῶν ὑστέρων ὅτι εἰς μάτην ἐβρίψαν τὸν ὑπὲρ τῶν ὅλων κύβον· διότι ὁ κερτηθεὶς διὰ νὰ γείνη βελτίω καὶ συμπληρωτὴ τὰς ἐλλείψεις του ἐγένετο χειρότερη ἢ πρότερον καθ' ὅσον τὴν προαγωγήν του δὲν παρασκευάζει διὰ τῆς ἐπιμελείας καὶ βελτιώσεως ἀλλ' ἀναμένει πλέον αὐτὴν ὡς ὁ εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ ἀνήκων ἐκ τῆς ἀρχαιότητός του. Τοιαύτας ὅμως φύσει δυσκινήτους καὶ ἀπροσφρέεις ὅλως εἰς γράμματα, μόνον δὲ ἐγγραφομένους ἐν ταῖς τάξεσιν διὰ νὰ ἐχῶσι τὰς προνομίας τοῦ μαθητοῦ παρὰ τῆς οἰκογενείας, ὀλιγίστως πάνυ εὐτυχῶς ἔχομεν μεταξὺ τῶν 308 μαθητῶν.

λον του φορολογουμένου ειδοποιήσιν, δια της οποίας παροτρύνετε τους άλλους ευρισκομένους άμαξήλατας να δραμώσιν ένταυθα, έθθα πλέον μέ την κατασκευή των νέων έν τη έξοχη όδών ανοίγεται εύρύ στάδιον έργασίας προς αυτούς.

Επιτρέψτέ μοι, φίλε κ. Συνακτα, να σας κάμω μικράν παρατήρησιν επί της έλαττωματικής ειδοποιήσεως σας έσπερον εκτός των όδών, να μεταχειρισθήτε και άλλα δελεάτα ίνα προσελκύσητε αυτούς το ταχύτερον να ειπήτε επί παραδείγματι, ότι η πόλις των Πατρών άπασα θέλει είναι ιδιότητων, θα σταθμεύσιν όπου και άν θέλωσιν, θα έρχοσι δε και σπουδαίως οικονομίζοντες εκ του φιοτερισμού, επειδή τα παρηλίμνια φανάρια έν κλίρω νυκτός είναι όλιγος αριθμός, θα δύνανται δε και να πρέρχωνιν άνα τας όδους ως άν ευρισκόντο έν τη έξοχη.

Επειτα έν άλλο, και πιστεύω, δεύ δεν θέσετε με κακίαν επί άδιακριτά παρατηρώ (δηλ. επ' έσοχάτων ότι η έδωρόθητε γράφοντες περί των αυτών ή έσπερόθητε γράφοντες, η καυστική γραφή σας άμνησάντες άπότερον να παραδεχθώ έν τωπρωτοεπιπέδω τας ήμέρας ταύτας, καθ' οι πληθύνουσιν τα κύρια λάμματα να γίνηται κάπως σιγνότερος και σφοδρότερος λόγος περί της καθαριότητος της πόλεως και ιδίως της ύπονομιας παρά τω Τελωνείον παραλίω. Είναι γνωστόν ότι την περί καλλωπιστικής ιδέαν άναβάνομεν διά των όφθαλμών έν τούτοις συζηματίσω 100 προς 1 ότι έξος επισκαπτόμενος την ήμετέραν πόλιν και άποδοιβάζόμενος έν καιρώ νυκτός παρά τω Τελωνείον, έστω και με πεφραγμένους όφθαλμούς και μόνην την αίσθησιν της όσφρήσεως και άκοης, θα ήλυναι να μορφή άκαθάρτου ιδέαν περί της άφίλοκαλίας— ίνα μή είτω τι άλλο— των ήμετέρων άρχόντων, άλλ' όποιαν αίσθησιν ήθελε τω έμποίησιν ή θέα των κρησποκλειών και των λοιπών μπρακίων, αίνιες άσχημίζουσι τήν όραιότεραν και κεντρικωτέρην όδον της πόλεως. Ο καθός έκκοδεσποτης πρώτον καθαρίζει τας έντας του αίκου του, και άσπλούτως τρέπεται και επί τας έντός τίς όρεκαί ότι έχομεν δρόμους έξοχούς, άφου και η έντός αυτού του κέντρου της πόλεως, δυσωδία, τας έδοράγματα των μπακάλιών και αι άγρια φωναι των ύπηρετών των παριστάσι την πόλιν πράγματι οια δέν είναι; Η ώραία οικοδομή και τας πολύτιμα έπιπλα χάνουσι τέλειον την άξίαν και λαμπρότητα των όταν εισερχόμενος τις εις τον οίον κνίγεται εκ της άποφορας. Όπως δε άνθρωπος εύπορος, άφίλοκαλος όμως και ρυπαρός κατά το πρόσωπον και τω λοιπόν σώμα, έμφάνει ότι το σίτος είναι και κατά την ψυχήν, τωουτοτρόπως και πόλις ρυπαρά και δυσώδης κατά τας έξωθεν φανερώνει την άφίλοκαλίαν των κατοίκων και ιδίως των διαχειριζομένων τας κοινά. Θα ήτο βαρύ και άδικον να μη όμολογήση τις ότι σήμερα γίνονται άμετά έργα, πλατείαι, όδοι, καταστήματα κλπ. πλην ταύτα άνήκουσιν εις το μέλλον και ήμετε, ύποστάμενοι παρόντα βάρη έχομεν και άνάγκην παρόντων αγαθών. Εάν δε άλλο τι αίσθημα άνθρώπινον δεν επιτάτη την άμεσοτάτην άσπιν των παντοίων άσχημιών και δυσωδών τας οποίας καλύπτει η σκίακη, αλλά και τας οποίας αισθάνεται πας νοϋν έχων πολίτης, η υγεία όμως της πόλεως είναι, νομιζομεν, άρκετώτατος λόγος, όπως τέλος πάντων δοθῆ έν τέμμα εις καταστασιν πραγμάτων άπειλούσαν και αυτήν την ύπαρξιν των κατοίκων.

Πολίτης τις.

Σημ. Φορολ.— Ο «φορολογούμενος» άρχην έχων να διευκολύη την έν τη δημοσιότητι έκφρασιν πάσης γνώμης περί των δημοσίων και δημοτικών πραγμάτων, δημοσιεύει και την άνωτέρω διατριβήν, καιτοι έν πολλοίς μη συμφωνών προς τον έπιστέλλοντα. Όσα θεβαίως γράφει περί άστυνομικών παραλείψεων άναγομένων εις τας των άμαζών κλπ. και άκριθῆ δυστυχώς εισι και όρθά, ήμετε δε ουχι άπαξ, και επ' έσοχάτων άκόμη, μετά δριμύτητος ήλέγξαμεν αυτά, ώστε να μη έκληρωθώμεν ότι έσπερόθημεν κατακρίνοντες τας ά-

ξιοκατάκτα. εις τα περί καθαριότητος δεν συμφωνούμεν καθόσον εις την της προκυμίας κατάστασιν η δημοτική άρχη δεν εύθύνεται, άλλ' η επί του λιμένος έπιτροπεία κατα τα λοιπά η καθαριότης της πόλεως διενεργείται καλώς και τακτικώς η των άγορών, όπως έχουσιν αυται μέχρι τούδε παρ' ήμιν, δεν δύναται να διατηρηθῆ, άλλ' εύτυχώς και το των άγορών ζήτημα ελήθη έπιτυχώς παρά της νέας δημοτ. άρχης και μετ' όλίγον αι εύχαι παντός φιλοκάλου θέλουσι πραγματοποιηθῆ. Το έρ' ήμιν εις την ένεστώσαν δημοτικην άρχην άναγνωρίζομεν θεβαίως πολλας ελλείψεις, ιδία δε εις την άστυνομικην αυτή; ένέργειαν, ήτις είναι άτελεστάτη και έλασινή ουχ' ήτταν νομιζομεν ότι πρέπει να αναμένωμεν εισέτι και την άνδρόθεσιν του κλάδου τούτου της δημοτ. διοικήσεως εκ της φιλοτιμίας του κ. Δημάργου μετά της αυτής έν τούτοις ειλκρινείας άναγνωρίζομεν ότι κατά την λοιπήν αυτής ένέργειαν η ένεστώσα δημοτ. άρχη έδειχθη μέχρι τούδε άρκούντως εύτυχής όπως έπισπάσεται την έπιδοκιμασίαν του κοινού και ιδίως της μερίδος εκείνης ήτις δεν δουλεύει εις πατρίδας και εις προλήψεις. Στέργομεν λοιπόν τας πράξεις, ως πολυ θελπίοντα των πασιθόντων, άνάμνησιν τας θελπίω και ενθάρρυνον πῆσαν ένέργειαν η τασιν φέρουσαν εις έκείνη, χωρική άπογοητεύομεν δι' αστηρών κρίσεων επί των ελλείψεων, επ' όσων μάλλιστα είναι έλπίς να εκλείψωσι και αυται.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Κατά τας τελευταίας ειδήσεις άπικρίθη ήδη η διεθνής έπιτροπή των έξ Μεγάλων Δυνάμεων, ήτις μέλλει να χρησιμεύη ως διαιτήτρια μεταξύ των ελληνικών και άλλων στρατευμάτων κατά την κατάληψιν μετά τούτο τ' άγγλος στρατηγός. Άμλεϋ πρόεδρος της έπιτροπής ταύτης, ήτήσατο παρά τε της ελληνικής και της τουρκικής Κυβερνήσεως ίνα διορισθωιν έκτέτρα ένα στρατηγός, συνοδευόμενον υπ' άξιωματικών, όπως χρησιμεύσωιν ως μέσον κοινωνίας προς τε τας Έλληνικά και τουρκικά στρατεύματα. Η ελληνική λοιπόν Κυβέρνησις διώρισε τον ύποστράτηγον κ. Β. Σακουτζακην, ύπασπιστάς δε ταγματάρχην κ. Κοκκιδην και τον λοχαγόν κ. Κωνσταντινίδην, οίνιες αναχωρούσι την προσεχῆ Κυριακήν εις Άννινον, όπου θα περιμένωσι την διεθνῆ έπιτροπήν. Κατά νεωτέρας ειδήσεις η εκκένωσις της Άρτης εκ του έν αυτή πολεμικού ύλικού εξακολοθεεί, συνεπώς φαίνεται ήδη ότι τας εκ Κερκύρας διαδοθέντα περί παρασκευαζομένων εναντιοτήτων εις την κατάληψιν δεν ήσαν άκριβή.

Ενεκρίθη παρά του Υπουργείου η κατασκευή του πρώτου τμήματος της έντείνθεν εις Άχαϊν παραλιακής όδου, περί της άλλεπάλληλοι έξεφράσθησαν ένταυθα εύχαι. Κατά την έγκρισιν διατάχθη και η κατασκευή του λιθίνου κυματοθραύστου, του διήκοντος καθ' όλον το μήκος του τμήματος τούτου. Η δαπάνη της κατασκευής καταβλήθησεται έν μέρει μόν (κατά 150 χιλ. δρ.) υπό του ήμετέρου λιμενικού ταμείου, και έν μέρει υπό του έδικού έπαρχιακού ταμείου.

Αί εκ Κερκύρας ειδήσεις περί της έκείσε νόσου εύλογίας εισι λίαν άποθαρρυντικά! έπιστώμεν επί τούτου την προσοχήν των άρμοδιών άρχων, όπως συντόως επιβλέπουσι τας έκείθεν πρελεύσεις, ίνα μη και αυθις εισαχῆ ένταυθα το νόσημα τούτο, εξ ου πολλά υπέστη ο τόπος, καθ' ον τρόπον εισήχθη και άλλοτε, δια της άκώλυτου συγκοινωνίας πασχόντων η αναρρωνόντων έκείθεν προερχομένων.

Δυστυχώς άκόμη δεν έκαθαρίσθη το παρά το ένταυθα Τελωνείον μέρος και εις μάτην απέβησαν και αι ήμετεραι και αι των άλλων παραστάσεις. Η λιμενική έπιτροπή έδειξεν επί του προκειμένου άσγνωστον άμέλειαν και έλαχίστην καλαισθησίαν. Είναι άδύνατον να κατορθωθῆ να έ-

παινώσωμεν πάσαν λιμενικήν έπιτροπήν έν πάσι λιμνών τούτο.

Την παρελθούσαν Κυριακήν εκηδέσθη ένταυθα προσκονίως πλήρης ήμερών ο Σπυρ. Ρούβαλης, εκ των αρχαίων οικοκυραίων της πόλεως άνθρ δε άκεραιος και χορηγός. Ηγ καταλείπει τέκνα καλλίστους πολίτας και μνήμην αγαθήν.

Πάντοτε και δικαίως παραπονοϋνται οι παρὰ το ζενοδοχείον των Παρισίων, καφφεπωλαί διὰ το προσγεόμενον αυτίς άδικον, διὰ της παρὰ τας καφφενεία των έπισταθμεύσεως των κάρρων. Η άστυνομία δεν κατώρθωσε να έγκαταστήση τους άμαξήλατας μετά των κάρρων των και των ζώων των και όλων των παρεπομένων τούτοις εις άλλο μέρος, ίνα μη ζτημούνται πούτιαι έντιμοι και μετά μόχθου ποριζόμενοι τον άρτον των. Παρακαλούμεν να ληφθώσιν υπ' όψιν τας παράπονα ταύτα διότι είναι εύλογα και δίκαια.

Μετά πλήσσης όσας εύχαριστήσεως έμαθώμεν και ήμετε την, εις Μηχανικόν ανακτήριον του αξιολόγου έξ' Αμαρσίας, νέου κ. Νικολάου Γαζῆ. Έλληνες σπουδάζοντες εις διαπρεπή Σχολήν οια η των Γεφυροποιών έν Παρισίοις και μεταξύ διαφόρων άλλοεθνών διακρινόμενοι και άριστευόντες τιμώσιν ου μόνον την ιδίαν πατρίδα, αλλά και την Ελλάδα καθ' όλου. Συγχαίρομεν εκ καρδίας τοις συγγενείσι και φίλοις του κ. Γαζῆ και εύχόμεθα όπως ταχέως επανέλθῃ και φανῆ χρησίμος εις την πατρίδα, συμφώνως προς τας προσδοκίας πάντων των γνωρισάντων αυτόν.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

τελοϋντες υπέρ της αναπαύσεως της ψυχῆς του συζυγου πατρός και αδελφου ήμων

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΡΑΤΣΙΚΑ

Παρακαλούμεν τας συγγενείς και φίλους ίνα εύρεστούμενοι προσέλθωσι την προσεχῆ Κυριακήν έν τω ναφ της Ευαγγελιστρίας και ένόσωσι μεθ' ήμων τας προς τον υψιστον τας δεήσεις των.

Έν Πατρίς 12 Ιουνίου 4881.

ΦΩΤΕΙΝΗ Ν. ΠΡΑΤΣΙΚΑ
ΣΠΥΡ. ΠΡΑΤΣΙΚΑΣ

- ΚΙΩΝΕΤ. Ν. ΠΡΑΤΣΙΚΑΣ
- ΠΑΝΑΓ. Ν. ΠΡΑΤΣΙΚΑΣ
- ΒΑΣΙΛΙΚΗ Β. ΚΡΕΜΥΔΗ
- ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΡΕΜΥΔΗΣ.

Ειδοποιήσεις.

Αί δημοσίαι εξέτασεις των μαθητών του υπό την διεύθυνσιν μου Β' Σχολαρχείου άρχονται τη 17 τρέχοντος μηνός περί ώραν 9 π. μ. Παρακαλούνται οι γονεΐς η κηδεμόνες των μαθητευομένων ως και πας φιλόμους, να παρευρεθώσι κατά την έναρξιν και εξακολούθησιν αυτών, όπως εκ του σύνεγγυς εκτιμήσωσιν την πνευματικήν έργασίαν των διδασκόντων και διδασκομένων.

Έν Πατρίς τη 8 Ιουνίου 1871.
Ο Σχολάρχης του Β' Σχολαρχείου Πατρών.
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΡΑΠΑΣ.

Ευοικίζεται η εύρύχωρος και εύάερος οικία της χήρας Γεωργ. Φερση.